

[Erhard Jakobsen]

har stigende popularitet både blandt unge mennesker og blandt mestre. Det betragter vi som et vigtigt skridt på vejen frem, for at bevare det danske samfunds produktionsevne på et specielt felt, et sted, hvor vi nok kan gøre os stærkere gældende, end man kan i mange andre lande, og hvor vi altså også skal gøre det.

I den forbindelse skal jeg ikke fælde en masse tårer over udviklingen for skole og uddannelse. Hvad centrum-demokraterne dér har sagt, og hvad vi er blevet skældt vældigt ud for, behøver vi ikke at sige så forfærdelig højt mere, for det lyser nu ud af alle landets aviser. Af alt, hvad der bliver sagt rundt omkring, lyser det nu, at vi havde ret, da vi advarede imod den politik, som er ført fra en række ledende pædagoger herhjemme og næsten uden modsigelse i årevis, en politik, der går ud på at lege sig igennem tingene, lægge vanskelighederne til side, kun lære det, man er motiveret for, og bare kunne lave en masse sniksnak om samfund og kommehinanden-ved, trivsel, og jeg ved ikke hvad. Tilbage står livets hårde krav, dem, man i hvert fald møder, lige så snart man har lukket skolens port. Har man ikke mødt dem før, så er de endnu mere barske og endnu hårdere. Det var det, man kunne læse i aviserne, da arbejdsgiverne begyndte at tale om at lave deres egen eksamen, fordi den officielle ikke kan bruges til noget som helst

Til slut vil jeg blot understrege det, hr. Christophersen sagde: de fire partiers samarbejde er ikke vendt mod regeringen, det er snarere vendt for regeringen. Det er bl. a. lavet, for at regeringen hurtigere kan nå frem til et mål, fordi man kan lade være med at skyde visse ting af, som man godt ved på forhånd ikke har chance for at komme igennem.

Det bedrøvede mig at høre hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg, for centrum-demokraterne har påtaget sig den utaknemlige rolle at prøve at formidle et samarbejde mellem fremskridtspartiet og andre partier. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s tale har i hvert fald ikke gjort det lettere, men vi fortsætter vore bestræbelser. Vi mener naturligvis, at der skal være et alternativ, en fornuftig opposition, der ikke spænder ben for regeringen, ikke blokerer regeringen, så længe den vil regere, men som udgør en blokade, hvis den kun vil føre socialdemokratisk kon-

grespolitik, for det ved den der ikke er flertal for, naturligvis ikke en fysisk, men en politisk blokade. Der bør selvfølgelig være et regeringsalternativ. Det ville være drønende uretfærdigt og helt uberettiget, hvis man ville give regeringen chancen for at lave et »Anker eller kaos«-valg. Sådanne to hårde alternativer bør man ikke stille den danske befolkning over for.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Erhard Jakobsens imponerende hyldest til den amerikanske og franske imperialisme og hans uforfærdede forslag om større militæradgifter. Hr. Erhard Jakobsen er virkelig en sjælden politikertype, ja, hr. Erhard Jakobsen er i virkeligheden uforlignelig. For at finde paralleller har jeg måttet søge til tegneseriernes verden, men selv her har jeg haft problemer med at finde hr. Erhard Jakobsens lige. Hr. Erhard Jakobsen overgår faktisk selv tegneseriehelte. Men jeg har alligevel fundet ud af, hvem det er, hr. Erhard Jakobsen minder om: hr. Erhard Jakobsen minder om en krydsning mellem Joakim von And og Jens Lyn.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg havde for en sikkerheds skyld tegnet mig for en kort bemærkning; men det var selvfølgelig ganske overflødigt. Den slags ligger dog under, hvad man overhovedet kan opfordres til at svare på i dette høje ting.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes også, det var synd for min barnheds helt, Jens Lyn.

Hvis vi nu skal gøre status efter talløse forlig mellem regeringen og de borgerlige partier, må alle erkende, at der er et stadigt stigende arbejdsløshedstal, at der fortsat er et katastrofalt underskud på betalingsbalancen, og at der fortsat er enorme renteomkostninger for industri og byggeri. Det er status.

Det er synd for befolkningen, og det er vel også lidt synd for statsministeren og regeringen, ikke mindst statsministeren – som desværre ikke kan være til stede her i dag, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt – for